

Hy Vọng (Sau Bầu Cử 2020)

Bông Lau

Ngày thứ Tư phải đi làm sớm trong Washington DC vì có phiên họp hàng tuần. Sáng thứ Tư hôm qua những con đường ở thủ đô nhộn nhịp hẳn lên, nhìn cũng vui vui vì lâu lắm rồi giờ mới thấy người đông như đi trải hội.

Trên khắp nẻo đường dẫn về Đài Tưởng Niệm Washington, từng tốp người đa số là thanh niên thanh nữ và một số ít vị cao niên. Họ vác cột cờ hoặc băng rôn có in chữ Trump. Nhìn họ là biết ngay

từ xa đến vì lối phục sức xốc xếch bình dị chứ không trang trọng như dân thủ đô. Họ đi chậm chậm ngơ ngác nhìn qua lại tìm hướng.

Một điều rất dễ nhận diện họ là hầu hết không ai đeo khẩu trang. Dân thủ đô Washington DC và vùng phụ cận khi bước ra khỏi nhà là mang khẩu trang. Chỉ khi lái xe thì khỏi. Nhiều khi bước vào tiệm mua đồ cảm thấy mặt mình mát rượi và trần trụi mới giật mình biết thiếu cái gì nên lật đật ra xe đeo cái cục nợ ấy rồi mới vào tiệm. Đa số các cửa tiệm có tấm bảng nhắc nhở khách phải đeo khẩu trang.

Những người biểu tình ủng hộ Donald Trump này vui vẻ và trầm tĩnh hơn những người biểu tình Black Lives Matter (BLM) mà người viết có cơ hội tham dự ba lần để lấy tin. Những người biểu tình ủng hộ Trump vác nhiều cờ Mỹ, áo mũ cũng in quốc kỳ. Nhiều người choàng lá cờ to tướng lên người vì trời lạnh. Rất ít biểu ngữ. Đa số là người da trắng. Người biểu tình BLM thì ồn ào trống nhạc bập bùng, người da màu nhiều. Rất ít cờ Mỹ vì BLM khoái đốt cờ, nhưng rất nhiều biểu ngữ có văn phong tục tằn. Thái độ người biểu tình BLM thì hẳn học thù hận.

Vượt qua mặt mấy cô Pro-Trump vì họ đi bộ chậm rì. Tôi liếc ngang nhìn khuôn mặt của mấy cô gái phương xa. Cũng xinh đó chứ, lâu lắm mới thấy những khuôn mặt của phụ nữ không đeo khẩu trang đi ngoài đường. Cái gì hiếm hoi thì quý giá và xinh đẹp nào nùng.

Hấp tấp đi nhanh vào tòa nhà vì sợ trễ họp. Cả buổi sáng họp hành rồi hì hục thanh toán hàng chục cái email với các cơ quan bạn. Buổi trưa ngồi tại chỗ chỉ kịp gặm lát bánh mì sandwich và đọc vài trang báo tin tức quốc tế rồi làm việc tiếp. Ngồi tại chỗ giới hạn đi lại cho an toàn. Công sở vắng lạnh hiu hắt vì đa số nhân viên làm việc ở nhà để tránh dịch Covid-19.

Đến gần 3 giờ chiều đeo cái ống nghe “headset” vào tai và bấm cái màn ảnh computer bên trái để coi tin tức phóng sự đang diễn ra. Thấy cảnh xô xát giữa người biểu tình và cảnh sát ở tòa nhà Quốc Hội. Đang ngạc nhiên theo dõi cảnh quánh nhau và đọc các bản tin về sự xung đột phía dưới. Bỗng nghe vang vọng tiếng hét. Mới đầu tưởng người biểu tình ở trong phim phóng sự la ó vì đang đeo cái ống nghe. Quay lại thấy cái thằng sắp mắc dịch đang đứng đó cái miệng của nó mấp máy gọi tên mình.

Tháo cái headset ra khỏi tai rồi chỉ vào màn ảnh nói tao đang coi tụi nó uýnh nhau ở Capitol Hill nè. Cha sắp lấp bấp, mày phải rời khỏi nơi đây ngay lập tức. Lệnh di tản đã ban hành. Tụi nó sẽ tràn đến đây. Làm gì dữ dzậy cha nội, Capitol Hill Quốc Hội xa lắc mà. Khứa sắp hốt hoảng, tao đón xe Metro về đây. Phó TT Pence đã được mật vụ đưa đi rồi. Mật vụ đang cố thủ ở Quốc Hội. Mày về liền đi nếu muốn đi làm ngày mai. Thằng chả có ý giễu, nấn ná ở đây thì hổng còn ngày mai để đi mần. Ha ha ha...

Tự nhiên bị kích thích và nổi hứng. Mới có 3 giờ chiều còn sớm mà về nhà chán chết. Tính ngay trong đầu là phi nhanh về nhà lấy cái máy hình chuyên nghiệp có ống zoom 300 mm rồi quay lại khu Capitol Hill để săn tin tức phim ảnh hành động. Thị trưởng DC là Muriel Bowser là một con chiên BLM cũng vừa tuyên bố thiết quân luật lúc 6 giờ chiều nay, không ai được ra đường ngoại trừ những nhân viên cốt yếu.

Tính trong đầu nếu quay lại đây chắc khoảng 4 giờ chiều đến 5:30 giờ thì trời tối không còn đủ ánh sáng để chụp hình có vận tốc cao của phim hành động. 6 giờ thì thiết quân luật nên phải đem theo thẻ nhân viên rồi phía đang có công tác để khỏi bị còng số 8 mổ vào cườm tay.

Đến nhà đậu xe phóc lên chiếc xế Honda nhỏ như con cóc lái ra cổng. Bỗng thấy một bên xe hạ thấp xuống và khi lăn bánh thì nó gập ghềnh kêu lụp cụp. Má ơi, chắc bánh xe bị xẹp rồi. Mở cửa xuống xe ra coi thì quả thật một bánh xe phía trước xẹp lép cái niềng chạm đất luôn.

Thế là phải mở tung cửa xe phía sau tìm con đội và bánh xe sơ cua và hì hà hì hục đội xe lên. Mở từng con ốc để nạp cái bánh xe sơ cua nhỏ xíu vào. Thay cái bánh xe xong thì đã 4 giờ chiều, mất toi hết một tiếng. Hai bàn tay đen kịt dầu nhớt. Mồ hôi mồ kê rũ rượi. Về tới nhà thì phải mất thêm 15 phút để rửa ráy. Không còn nhiều thời gian để mạo hiểm nữa. Phải chăng đây là ý trời. Này, tên điên kia về nhà đi cho lành. Bốn người chết và mấy chục người bị thương trong cuộc bạo động ở Quốc Hội.

Trên đường về thấy nhiều xe không có huy hiệu cơ quan chớp đèn hú còi phóng như bay về hướng Quốc Hội. Bật radio nghe TT đặc cử Joe Biden dài dòng lên án nặng nề những người biểu tình bạo động là “khủng bố nội địa”, là không thể hiện tinh thần của người Mỹ bla bla bla. Dĩ nhiên rồi. Bạo động đập phá là không thể chấp nhận được. Nhứt là đánh nhau với cảnh sát.

Nhưng nực cười cho cái đạo đức giả của ngài Joe Biden. Cách đây nửa năm khi đám BLM và Antifa bạo động đốt phá khắp nơi thì ông Trump có yêu cầu ngài Biden lên án các cuộc bạo động đó, nhưng ngài Joe chần chừ cam lạng rất lâu và còn nói đó là những cuộc xuống đường ôn hòa Ngài chưa lần nào dám đụng tới tên húy Antifa. Bởi vì BLM và Antifa là công cụ, có nhiệm vụ làm xáo trộn xã hội để ngài và đồng minh cánh tả đổ thừa cho ông Trump đăng kiểm phiếu.

Ngài Joe Biden không dần lú lẫn khờ khạo như nhiều người lầm tưởng. Ngài rất khôn và quý quyết. Ngài xài băng tứ quái AOC, BLM và Antifa như Việt Cộng Hà Nội vắt chanh bỏ vỏ Mặt Trận Giải Phóng Miền Nam. Giờ đây đám tứ quái AOC, BLM ngu

xuẩn nhưng hữu ích cứ nằng nặc đòi Joe Biden phải trả món nợ mà chúng đã giúp đánh phá chính quyền Trump.

Nàng Thị Trưởng DC Muriel Bowser con chiên của BLM nữa. Lúc trước khi BLM và Antifa làm mưa làm gió ở Washington DC thì ông Trump có đề nghị gửi Vệ Binh Quốc Gia đến để văn hồi trật tự thì nàng dấy nẩy cự tuyệt. Có lần nàng đuổi Vệ Binh Quốc Gia ra khỏi DC hổng cho họ tạm trú trong các khách sạn ở Washington với lý do hổng có ngân sách. Nhưng bi giờ thì nàng mau mắn yêu cầu Vệ Binh Quốc Gia phải có mặt từ nhiều hôm trước. Bởi vì nhiệm vụ phá rối trị an của đám âm binh BLM và Antifa này đã chấm dứt khi Joe Biden được coi là thắng cử.

Tất cả cuộc bạo động bất kể do nhóm nào gây ra là đều là vết thương lòng của người Mỹ. Những người ulla vào đánh nhau với cảnh sát, đập phá và chiếm Quốc Hội Hoa Kỳ là một hình ảnh xấu xa chưa từng thấy. Họ cần phải bị nghiêm trị. Nghe nói họ là các phần tử Antifa giả danh để bêu xấu ông Trump. Đó vẫn là giả thuyết cho đến khi nào chứng minh được.

Nhưng cuộc bạo động vừa rồi đã làm hai đảng Cộng Hòa và Dân Chủ xích lại gần nhau chút xíu. Họ có nhu cầu làm hòa nếu không sẽ xuống lỗ cả đám. Những người biểu tình ôn hòa Pro-Trump và bảy tám chục phần trăm người bầu cho ông Trump tin rằng cuộc bầu cử có gian lận cũng cần được lắng nghe nghiêm chỉnh. Xin đừng quăng tất cả vụ kiện tụng vào thùng rác. Một vài cuộc điều trần sơ khởi (hearing) nội vụ ở tòa án cũng đủ nói lên sự công minh. Để những người ủng hộ ông Trump có một đoạn kết yên bình.

Chính khách chuyên nghiệp Mỹ không có sự chung thủy kiểu gia đình như ông Trump. Họ hợp tác với nhau từng giai đoạn, từng trường hợp để giải quyết những mẫu số chung, và không để tình cảm cá nhân làm chủ lý trí. Như TNS Lindsey Graham khi ra tranh cử tổng thống năm 2016 bị ông Trump nhục mạ “Cởi ông ra ngoài sẽ kiếm không ra việc làm”. Nhưng Lindsey Graham không thù oán cá nhân mà quay lại bảo vệ ông Trump suốt bốn năm qua. Giờ đây Lindsey Graham bỏ rơi Trump vì thấy nhiệm vụ của ngài Tổng Thống đã chấm dứt.

Hoa Kỳ sẽ không tan nát như nhiều người bi quan. Donald Trump rồi Joe Biden sẽ lần lượt lui vào quá khứ và lịch sử sẽ phán xét họ. Các thể loại chính sách cực đoan nào áp đặt lên đất nước này sẽ gặp phản lực và cân bằng. Những người ủng hộ ông Trump nếu giận dỗi bỏ cuộc thì BLM, tả khuynh và xa hơn là China sẽ chi phối cuộc sống của chúng ta. Có người tức giận đòi bỏ đảng Cộng Hòa. Người viết chưa bao giờ là đảng viên của bất cứ đảng nào nhưng ủng hộ Cộng Hòa tùy từng trường hợp và chính sách riêng biệt, cũng có cái chống. Vì không tôn thờ và kỳ vọng ai cả nên không bị đau khổ.

Người Việt xưa có câu “Thua keo này ta bày keo khác”. Người Mỹ thì máy móc khoa học hơn với các kế hoạch dự phòng (plan) A, B, C. Cuộc bầu cử sắp tới năm 2022 và 2024 sẽ cho chúng ta niềm hy vọng mới.

<https://www.facebook.com/US07927/posts/1788691537967188>